

Egy író nő felfedezése

Azelőtt még soha nem olvastam Szabó Magda-regényt. Pedig egyébként falom a betűket, ez nálunk családi hagyomány: édesanyám is ilyen. A híres debreceni írónőt azonban nem kedveli, így nincs meg egy műve sem otthon, nem is került máshol sem a kezembe. Amikor azonban iskolánk meghívást kapott a Dóczy Gedeon Gimnázium által minden évben megrendezett megyei Szabó Magda-vetélkedőre, arra gondoltam, ez egy jó alkalom lehet arra, hogy közelebből is megismerjem az írónőt és alkotásait. Talán mások is így gondolták, vagy már régen kedvenceik között tartották számon a szerzőt, mindenesetre kilenc háromfős csapat is jelentkezett az iskolánkból; házi versenyt kellett tartanunk, amely egyben felkészített a dóczys fordulóra is. Mindannyiunknak meg kellett ismerkednie Szabó Magda Az ajtó című művével és a szerző életrajzával. Osztályunk két csapata az első és második helyet szerezte meg, mi vehettünk részt a megyei versenyen.

Magyartanárunk villámkérdésekkel, totóval, párosításokkal, információs játékkal készített fel bennünket a következő megmérettetésre.

A felkészülés során ellátogattunk a Szabó Magda emlékszobába is, amely a Dóczyban található. Azt hiszem, ez az, ami közelebb hozta hozzám névrokonomat, ami valósággá tette mindazt, amiről a regényben olvastam. Hiszen Az ajtó életrajzi regény, az emlékszobában pedig rengeteg tárgy volt, amely összefüggésbe hozható vele: az írónő asztala, írógépe, férjének fényképe. De láthattuk régi iskolai füzetét is, ruháit, kedvenc könyveit. Igyekeztünk mindent alaposan megfigyelni, hiszen az október 8-i versenyen az emlékszobával kapcsolatos kérdésekre is válaszolnunk kellett. Délután három órakor kezdődött a vetélkedő, amely során totót és keresztrejtvényt töltöttünk ki, táviratot írtunk a regény egy szereplőjének stílusában, próbáltuk megfejtetni a történet pszichológiáját, és néhány jelenetet is előadtunk. Mialatt mi dolgoztunk, a közönség sem unatkozott: csokoládéért válaszoltak Szabó Magdával kapcsolatos kérdésekre. Örömet és egy kis feszélyezettséget is okozott, hogy soraikban ott ült Tasi Géza, az írónő keresztfia és hagyatékának gondozója. Aggodalomra azonban nem volt okunk: csapataink az első és a harmadik helyet szereztek meg, nagy örömeinkre, jutalomként pedig nem csak csokit és oklevelet, hanem egy-egy Szabó Magda-könyvet is kaptunk.

Élményekkel, az újdonság és a varázslat érzésével eltelve most már alig várom, hogy belevethessem magam a regényekbe.